

Anctó-rum mé-ri-tis íncli-ta gáudi-a pangá-mus,
 só-ci-i, gé-staque fórti-a; nam gli-scit á-nimus pró-me-re
 cánti-bus victó-rum ge-nus óptimum. 2. Hi sunt quos ré-ti-
 nens mundus inhórru-it, ipsum nam sté-ri-li flo-re per-á-
 ri-dum spre-vé-re pé-ni-tus teque se-cú-ti sunt, rex, Christe,
 bo-ne cæ-li-tum. 3. Hi pro te fú-ri-as sáva-que sú-sti-nent;
 non murmur ré-sonat, non que-rimóni-a, sed corde tá-ci-
 to mens bene cónsci-a consérvat pa-ti-é-nti-am. 4. Quæ
 vox, quæ pó-te-rit lingua re-té-xe-re quæ tu martý-ri-bus
 mú-ne-ra præpa-ras? Rubri nam flú-i-do sán-gui-ne láu-re-
 is di-tántur be-ne fúlgi-dis. 5. Te, tri-na Dé-i-tas ú-naque,
 pó-scimus, ut culpas áblu-as, nó-xi-a sú-btrahas, des pa-cem
 fá-mu-lis, nos quoque gló-ri-am per cuncta ti-bi sá-cu-la.